

Hayat Çok Kısa

– Gülhun ERTİLAV · 20 Mart 2012

Hayat çok kısa arkadaşım. Her geçen saniye ömürden çok şey çalıp götürmüyor mu?

Hiçbir şey düşünmeden, bir kereliğine olsun kendin için yaşasan ne olur sanki.

Merak ettiklerini, acaba nasıldır diye düşündüklerini denesen ne kaybedersin. Mesela bıraksan rutinliği. Bir defaya mahsus deliversen yasaklarını.

Yasaklarını diyorum, çünkü bizler koyuyoruz kendimize yasaklarımızı, bizler belirliyoruz yaşam çizgilerimizi.

Çok ciddi bir toplantıya bir kot bir tşörtle gidilse ne olur. Çok çok hafif bir tebessümle bakar insanlar ve sonrasında unutulur gider. Denemeden bilemezsin ki.

Hayat su misali akıp gidiyor ellerimizden. Anı yaşamak gerek diyor yaşayanlar. Sağlığın yerinde iken o çok merak ettiğin sigaranın tadına bir kerecik baksan inan ölmezsin. Mesela bu güne kadar yüreğinin bir köşesinde bütün tabulara rağmen deli gibi sevdiğin insanın gözlerine bakarak seni seviyorum desen ve o mutluluğu yine yüreğinde hissetsen.

Evin ve araban var işte. Ne diye bir fazlası için koşturursun ki. Kim mezarına götürebildi evini arabasını malını. Kanuni Sultan Süleyman demedi mi? "Öldüğüm vakit sağ elimi tabuttan dışarı çıkarın ki bu dünyadan Kanuni bile bir şey götürememiştir öbür tarafa o görülsün". Ne götürebileceğiz ki. Bir gülümsenin, bir sadaka yerine geçebildiği dünyadan.

Yolcu olduğumuz handa, kısacık zaman dilimin paylaşırken neden asık suratlar, neden bir şeyleri geriye ötelemeler?

Ötelediklerimiz, ertelediklerimiz aslında bizim isteklerimiz. Hep birileri için bir şeyler yaparken kaybettiklerimiz. Geriye dönüp bakıldığında "keşke"lerimiz. Ne çok keşkeler biriktiriyoruz yaşamda. "Keşke" ler yerine "iyi ki" lerle doldurabilirsek zamanı daha mutlu hissetmez miyiz kendimizi. Önemli olan önce kendi mutluluğumuz değil midir? Kendi mutluluğunu sağlayamayan insan kime nasıl yardım ederde nasıl mutlu eder karşısındakini.

Her sabah ilk karşılaştığımız yüz kendi yüzümüz değil mi. önce kendimize haksızlık yapmayı bir kenara atarak o yüze gülümseyip. Bugün çok güzel olacak diye fısıldasak ve gün boyu devam etse o gülümseme yüzümüzde. Ölü gibi bakışların ne insanın kendi ruhuna ne de

sevdiklerine bir hayrı yok. Etrafımızdaki sürekli mutlu etme şansımız elbette ki yok. Ama hiç değilse pozitif bir enerji yaysak da bir küçük dudak kıvrımına sebep olabilsek

Hayat gerçekten çok kısa ve geç kalmayı hiç affetmiyor

Gülhun ERTİLAV